

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecător – V. Hadîrcă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători – N. Traciuc
A. Doga
I. Cotruță

dosar nr.2r-870/15

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu,
Iurie Bejenaru și Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de Reva Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului împotriva lui Victor Reva, Valentina Reva și Vitalii Reva privind încasarea datoriei și a cheltuielilor cu titlu de taxă de stat,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, prin care s-a respins cererea cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs acesteia cu acordarea unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor,

c o n s t a t ă:

La 09 iulie 2014 ÎMGFL 14 s-a adresat judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Reva, Valentina Reva, Vitalii Reva prin care a solicitat încasarea de la pîrîți în mod solidar în folosul ÎMGFL-14 cu titlu de datorie suma de 18259,91 lei, precum și a cheltuielilor de judecare a pricinii.

În motivarea cererii reclamantul menționează că în baza contului personal deschis la ÎMGFL- 14 pe numele pîrîților, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat în adresa acestora energie termică. Menționează că odată cu deschiderea contului personal, locatarii respectivi au acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL-14, fapt confirmat prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice. Susține de asemenea că locatarul nu a contestat bonurile de plată pentru serviciile prestate, fapt ce indică asupra acordului

tacit la calitatea serviciilor prestate. Indică că pîrîții nu au achitat serviciile prestate, iar astfel au acumulat la data de 31.03.2014 o datorie la plata energiei termice consumate în valoare de 18259,91 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014, s-a admis acțiunea înaintată de către ÎMGFL-14, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului împotriva lui Victor Reva, Valentina Reva, Vitalii Reva cu privire la încasarea datoriei și taxei de stat. S-a încasat în mod solidar de la Victor Reva (a.n.1962), Valentina Reva (a.n.31.01.1963), Vitalii Reva (a.n.25.03.1988) (mun.Chișinău, str.I.Creangă 6B, ap.1) în beneficiul ÎMGFL-14 (mun.Chișinău, str.M.Dosoftei 142, c.fl 002600004177) datoria în mărime de 18259,91 (optsprezece mii două sute cincizeci și nouă lei și nouăzeci și unu bani) lei, cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată suma bănească de 547,80 lei (cinci sute patruzeci și șapte lei și optzeci bani) lei.

La data de 16 decembrie 2014, Reva Victor a depus cerere de apel, prin care a solicitat admiterea cererii și casarea integrală a hotărîrii. Totodată, a solicitat și scutirea de la plata taxei de stat, avînd în vedere starea materială grea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, nu a dat curs cererii de apel declarate de Reva Victor împotriva hotărîrii judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2014. S-a oferit apelantului un termen rezonabil pînă la data de 15 octombrie 2015, orele 12.00 pentru depunerea apelului motivat și pentru achitarea taxei de stat în valoare de 5669 lei.

Invocînd ilegalitatea acesteia, la data de 02 octombrie 2015, Reva Victor a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015 și cu repunerea în termenul de atac a cererii.

În motivarea recursului, recurentul Reva Victor a invocat încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Totodată, consideră recurentul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

Conform prevederilor art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, copia încheierii recurate a fost expediată recurentului la 17 iunie 2015. Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei se constată că recurentul Reva Victor a recepționat încheierea instanței de apel la data de 04 iulie 2015, iar cererea de recurs a fost depusă la 02 octombrie 2015. (f.d.116 a).

Astfel, prin prisma art. 425 C.P.C., instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în afara termenului de prescripție.

La data de 22 octombrie 2015, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa ÎMGFL nr. 14 și

SA „Termocom” copia cererii de recurs depuse de către Reva Victor, cu comunicarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării recursului, ÎMGFL nr. 14 și SA „Termocom” nu au depus referința în vederea exprimării opiniei vis-à-vis de circumstanțele enunțate, fapt din care considerente, instanța de recurs dispune examinarea recursului în lipsa acesteia.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Suprem de Justiție consideră că recursul declarat de Reva Victor este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins ca tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheirii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 28 mai 2015 a dispus respingerea cererii privind scutirea de plata taxei de stat, nu a dat curs acesteia și a stabilit recurentului/apelant un termen rezonabil în vederea înlăturării neajunsurilor.(f.d.112-115).

Cererea de recurs a fost depusă de către recurentul Reva Victor la 02 octombrie 2015, adică peste 89 de zile de la data recepționării încheierii.

Prin urmare, Colegiul constată cu certitudine că recurentul a omis termenul de atac.

În acest sens, Colegiul ține să menționeze că prevederile legale (art. 425 CPC) indică expres și fără drept de interpretare că termenul de atac cu recurs este de 15 zile și acest termen începe să curgă din ziua pronunțării încheierii. Avînd în vedere faptul că recurentul din motive necunoscute instanței nu a fost prezent la pronunțarea încheierii instanței de apel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că termenul de ataca începe să curgă din momentul recepționării acesteia, mai bine zis, de la 04 iulie 2015, dată confirmată prin semnătura recurentului aplicată pe avizul de recepție anexat la materialele cauzei.(f.f.116a).

În conformitate cu art. 116, al. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Iar conform prevederilor al (3) ale aceluiași articol, se menționează cert că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

În acest sens, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Suptreme de Justiție i-a act de faptul că recurentul Reva Victor a solicitat instanței repunerea în termenul de atac a cererii de recurs, dar avînd în vedere că ultimul nu a anexat probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului în termenul prevăzut de lege, prin prisma normelor legale menționate supra conchide, că recursul declarat de Reva Victor este depus în afara termenului de atac.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărîrii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat

de Reva Victor este depus în afara termenului de atac și acesta urmează a fi respins ca tardiv.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Reva Victor.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni Termocom în procedura falimentului împotriva lui Victor Reva, Valentina Reva și Vitalii Reva privind încasarea datoriei și a cheltuielilor cu titlu de taxă de stat,

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea